

Nálezce pokladu v lese zůstane bez odměny, přiznal použití detektoru

16. ledna 2020 6:59

První lednový víkend se Jiřímu Pernicovi splnil sen. Při svých toulkách lesem s detektorem kovu na Blanensku totiž narazil na poklad – zhruba padesátku stříbrných mincí, které odborníci prozatím datují do 16. století. Nálezný za něj ovšem čekat nemůže.

„Po více než dvou hodinách v lese jsem už chtěl všechno sbalit a jet domů. Ale naposledy jsem u auta máchl detektorem a najednou se to vykulilo. Mince byly v takovém důlku, je možné, že si je někdo schoval, nebo že ztratil měšec a už se pro něj nevrátil,“ líčí Pernica.

Přestože si většina hledačů pokladů svých nálezů nesmírně cení, o jeho uschování doma v trezoru prý Pernica ani na chvíli neuvažoval. Mince odevzdal Muzeu Blanenska. A to navzdory tomu, že vzhledem ke způsobu objevení pokladu nemůže očekávat vyplacení nálezného.

„Jakmile někdo hledá s detektorem kovu, už využívá archeologickou metodu. My totiž při výzkumech standardně detektor používáme,“ vysvětlil archeolog Marek Novák, který přijel místo nálezu zdokumentovat.

Do muzea Pernica zavolal ihned poté, co mince z hlíny a zpod kořenů stromů vydoloval. Společně Novákem našli dalších dvanáct kusů. Mezi nimi i jeden pražský groš.

„Kořeny stromů během staletí postupně rozprostřely mince po ploše dvou metrů čtverečních. Největší koncentrace byla v půdě v hloubce od pěti do patnácti centimetrů,“ přibližuje Novák.

Aktuálně je nález uložený v muzeu, kde se budou mince čistit a konzervovat. Po odhalení ražeb osloví muzeum odborníka na numismatiku a teprve on určí, jaké je přesné stáří mincí, jejich ražba i konečná hodnota. Odborníci si pak udělají lepší představu o tom, kdo v lokalitě obchodoval nebo jak vypadalo tehdejší osídlení.

„Pro blanenský region jde o velmi cenný nález vzhledem ke své komplexnosti a podchycenému nálezovému kontextu, který se díky včasnému oznámení podařilo zdokumentovat. Takových nálezů u nás není mnoho,“ podotýká Novák.

Muzeum plánuje mince po jejich odborném zpracování vystavit v expozici. „Pravým pokladem pro muzeum jsou nejen mince, ale hlavně jejich nálezce. Takové nálezy k nám doputují jednou za čas,“ sděluje ředitelka muzea Pavlína Komínková.

Že nedostane odměnu, nálezce nemrzí

Zákon umožňuje vyplatit náleznému za odevzdané mince - zpravidla deset procent hodnoty kovu - pouze při náhodném objevu.

„Když jdete do lesa s detektorem, už máte záměr něco najít. Samozřejmě, že neovlivníte, co najdete, ale stačí, že něco najít chcete. Obecně archeologické průzkumy může dělat jen ten, kdo na to má pověření - tedy archeolog, výzkumník nebo třeba zaměstnanec muzea,“ vysvětlil Novák.

Kdo najde „poklad“ pomocí detektoru, v podstatě provádí výzkum bez nároku na odměnu. To však Pernicu nemrzí.

„Mohl jsem si vymyslet pohádku, že jsem poklad našel při procházce se psem. Nebo si poklad zavřít doma do skříňe. Ale jsem poctivka, k čemu by mi to bylo? Teď mě hřeje, že mince uvidí lidé a že se díky nálezce o historii Blanenska dozvíme třeba něco víc,“ říká Pernica.

Sám raději počkal na odborné zpracování nálezce archeologem Novákem. Společně dohledali zbývající mince. Odborník si místo zaměřil, podíval se na vrstvení půdy a prozkoumal lokalitu nálezce. „Kdybych kopal dál, celé naleziště poruším. Tak jsem to radši stopl a to se vyplatilo,“ popisuje šťastný hledač.

Poklad nemusíš hledat, máš ho doma, říká nálezce manželka

Touhu po objevení pokladu v sobě měl Pernica už od dětství. „Pamatuju si, jak zhruba před dvaceti lety lovil u jedovnického rybníka pán pomocí detektoru prstýnky a řetízky z vody. Ten nás, malé kluky, do tohoto koníčku zasvětil,“ vzpomíná.

Svůj vlastní detektor si pořídil před osmi lety a za tu dobu vystřídal několik značek. „Není to zrovna levný koníček, ze startu vyjde koupě asi na osm tisíc korun, ale může se vyšplhat až ke čtyřiceti tisícům. Navíc to zabere hodně času a stejně z hlíny taháte jen alobaly a plechovky,“ odhaluje Pernica.

Jemu se však trpělivost vyplatila. Nejen hledáním, ale také výběrem lokality často stráví hodiny. Místo vydařeného nálezce si však nechává pro sebe.

„Nemám ho daleko od domu, ale nemyslím si, že by bylo nutné se tam ještě vracet. Myslím, že nález jsme vyčerpali. V okolí jsme s kamarádem nenatrefili na jediný starý knoflík,“ směje se Pernica, který s manželkou a dcerou žije v Rájci-Jestřebí.

Právě manželka prý jeho koníček zrovna nemiluje, ale za nález mincí byla ráda.

„Vždycky říká, že mám poklad doma, tak ať už jiný nehledám. Rozumím jí, i mě mrzí, když osm hodin trávím pochůzkou, neobjevím nic a ještě mě čeká dlouhá cesta domů. Místo toho jsem mohl trávit čas s rodinou. Ale láká mě to a s tím nic nenadělám,“ krčí rameny.

Že k nálezu dojde, už Pernica po řadě zklamání ani nedoufal. „Doby, kdy hledači pokladů s detektory mohli objevit cenné nálezy, už jsou pomalu pryč. My už vybíráme jen poslední zbytky. Jsem rád, že to tentokrát cinklo,“ jása Pernica.

Autor: Markéta Lankašová

Zdroj: https://www.idnes.cz/brno/zpravy/nalez-pokladu-mince-blanensko-jiri-pernica-detektor-kovu.A200115_526696_brno-zpravy_krut